

Mál nr. 167/2021**M og
V v/ slysátryggingar launþega A****Ágreiningur um hvort bótaskylda úr slysátryggingu launþega sé til staðar.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 26.04.2021 ásamt fylgiskjölum 1-11.
2. Bréf V dags. 11.05.2021 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir vinnuslysi hinn 30. apríl 2019. Slysíð hafi atvikast með þeim hætti að M var að ganga inn í verslun, í erindagjörðum fyrir A, þegar hann rak fótinn í spýtu sem stóð upp úr gangstétt sem verið var að gera við, með þeim afleiðingum að hann datt fram fyrir sig og slasaðist. Hafi M verið metinn til 23% varanlegrar læknisfræðilegrar örorku vegna slyssins. A sé einkahlutafélag í eigu M og eiginkonu hans og á slysdegi hafi verið það verið með tvær vátryggingar í gildi hjá V sem taki til þessa atburðar, þ.e. slysátryggingu þar sem M var hinn vátryggði og slysátryggingu launþega, en samkvæmt henni hafi einn starfsmaður A verið vátryggður. V hafi greitt bætur úr slysátryggingunni en hafnað bótaskyldu úr slysátryggingu launþega, enda telji V hana ekki hafa verið keypta vegna M heldur starfsmanna í vinnu við rafvirkjun hjá A. M hafi hins vegar keypt vátrygginguna í þeirri trú að hún næði til hans, enda ekki öðrum starfsmönnum til að dreifa við rafvirkjun hjá A. Ársverk í A hafi verið 1,5 en auk M sé eiginkona hans í hálfu starfi en hún sjá um bókhald og reikningagerð félagsins. Taki slysátrygging launþega þar af leiðandi til M.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að M hefði átt að vera ljóst að slysátrygging launþega tæki ekki til hans. Frá árinu 2013 hafi A greitt fyrir almenna slysátryggingu vegna M, og á tímabilinu 2013 til 1. janúar 2020 hafi A jafnframt greitt fyrir slysátryggingu launþega. Vátryggðir samkvæmt henni séu launþegar í starfi hjá A, en um sé að ræða tryggingu sem keypt sé á grundvelli áskilnaðar í kjarasamningum. Snemma árs 2020 hafi slysátrygging launþega verið felld niður að beiðni M þar eð hann væri ekki lengur með starfsmann í vinnu, og hefði ekki verið í nokkurn tíma. Hinn 14. febrúar 2020 hafi verið skráð í tölvukerfi félagsins vegna slysátryggingar launþega hjá V að enginn starfsmaður væri lengur starfandi og virðist M því ekki hafa litið svo á að slysátrygging launþega næði til hans sjálfs. Tilkynning um slysið hafi réttilega verið bókuð sem tjón í almenna slysátryggingu og uppgjör bóta farið fram á þeim grundvelli. Hins vegar hafi þau mistök átt sér stað af hálfu V að sendur var rangur staðlaður tölvupóstur sem varðaði slysátryggingu launþega og hafi þessi mistök ekki uppgötvast fyrr en tjónið var gert upp úr slysátryggingu M í desember 2020. Í ljósi samskipta sinna við V hefði M þó átt að vera ljóst að hann félli ekki undir slysátryggingu launþega A hjá V.

Álit:

Samkvæmt framansögðu snýr ágreiningur aðila að því hvort M hafi verið vátryggður samkvæmt slysátryggingu launþega A. Ekki virðist ágreiningur um það að umrætt tjónsatvik falli undir slyshugtak umræddrar vátryggingar, eins og það er skilgreint í 2. gr. viðeigandi skilmála um vátryggingarsvið hennar og ágreiningslaust er að umrædd vátrygging var í gildi á tjónsdegi. Í skilmálum vátryggingarinnar kemur einnig fram að vátryggðir séu launþegar í starfi hjá vátryggingartaka. Samkvæmt fyrirliggjandi útskrift úr staðgreiðsluskrá Skattsins fékk M 5.360.000 kr. í launagreiðslur frá A á árinu 2019. Þá má ráða af samskiptum viðskiptastjóra hjá V við M að skráðar launagreiðslur A m.t.t. frjálsrar ábyrgðartryggingar þess hafi verið 7.984.353 kr. til allra starfsmanna á ársgrundvelli árið 2019. Samkvæmt vátryggingarskírteini vegna slysátryggingar launþega hjá A tók vátryggingin til 52 vikna, eða eins starfsmanns í fullu ársstarfi, og tiltekið er í vátryggingayfirliti, dags. 25. nóvember 2019, að hún taki til starfsmanna við rafvirkjun hjá A. M byggir á því að eina starfsfólk A hafi verið hann og eiginkona hans, sem hafi verið í hlutastarfi, og að hann sjálfur hafi verið eini starfsmaðurinn sem starfað hafi við rafvirkjun. Er samkvæmt framansögðu ekkert í fyrirliggjandi gögnum málsins sem gefur annað til kynna, enda virðast fyrirliggjandi tölur um launakostnað samræmast því. Þá er ekki sýnt fram á að slysátrygging launþega geti ekki tekið til eiganda fyrirtækis, enda þiggi hann laun frá því og sé ekki skýrlega undanskilinn vátryggingarvernd. Er það því mat nefndarinnar, á grundvelli fyrirliggjandi gagna, að M hafi á slysdegi verið vátryggður samkvæmt slysátryggingu launþega og að bótaskylda sé fyrir hendi.

Niðurstaða.

M, á rétt til bóta úr slysatryggingu launþega A, hjá V.

Reykjavík, 10. júní 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.